

det så for de enkelte kommuner om at prioritere og skabe bedst mulig balance mellem indtægter og udgifter. Hvis det er det, hr. Flemming Bonne mener, er jeg fuldkommen enig.

Et andet spørgsmål kunne jo være – når nu spørgeren henviser til det med forskellene – hvordan man egentlig bruger pengene ude i kommunerne. Hvis man kigger på udgifter pr. folkeskoleelev, fremgår det, at den kommune, der bruger færrest penge, nemlig 41.000 kr., er Gentofte. Den, der bruger flest penge, er Billund med 61.000 kr. Der er altså en difference på 20.000 kr. pr. folkeskoleelev om året. Det viser, at der kan prioriteres, at der er råderum, og at der er stor forskel på, hvordan man driver sin kommune. Jeg har respekt for det, uanset hvordan man gør det og hvem der gør det, for det synes jeg ikke jeg skal blande mig i. Jeg synes, at vi i Folketinget skal udstikke rammer for kommunerne, og så skal de selv fylde dem ud.

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Johs. Poulsen som ordfører.

Kl. 16:55

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Hvad er situationen for de danske kommuner og i et vist omfang også for de danske regioner? Ja, man har inden for en meget kort årrække været igennem den største opgaveomlægning i historien. Tidligere var opgaveflytninger ofte udtryk for noget, der skete over en længere periode; der blev flyttet lidt, og så flyttede man lidt mere, og så ændrede man lidt på strukturerne. Men i forbindelse med kommunal- og strukturreformen har man jo været igennem den største opgaveomlægning i mands minde.

Man har samtidig i den forbindelse naturligvis været igennem den største pengeomflytning, fordi der har skullet flyttes penge i forbindelse med opgaverne, og der har skullet regnes og regnes på, hvorvidt de penge nu også svarede til de opgaver, man overtog. Og i sandhedens interesse må man jo sige, at der er rigtig mange kriterier at lægge ind, når man skal lave sådanne beregninger og finde ud af, om man rent faktisk også flytter penge, der svarer til opgaverne.

Alene afsættet for, hvilket år der skal være udgangspunkt for, hvor stor udgiften er osv. osv., kan give meget store forskelle på bundlinjen.

Man har også været igennem en af de største udligningsreformer, der har været i historien, in-

den for de sidste par år, og man har i den situation haft 2 år, hvor man har haft fastlåste skatteprocenter, altså centralt fastsatte skatteprocenter, som har betydet, at man i den enkelte kommune ikke har kunnet ændre på sit forhold mellem skat og service. Man har altså ikke kunnet gøre det, som må være den ideelle betragtning i forhold til kommuner, nemlig at man inden for rimelige grænser kan beslutte sig for at lave ændringer i serviceniveau henholdsvis skatteniveau, således at disse to ting afspejler hinanden på rimelig vis.

I 2008 var situationen så den, at man for første gang efter alle disse meget, meget store og voldsomme ændringer kunne justere en lille smule på forholdet mellem skat og service og kunne gå ind og sætte et – hvad skal man sige? – lokalpolitisk demokratisk aftryk på, hvordan man ønskede at indrette sig i den enkelte kommune. Og det har man så gjort.

Det har så betydet, at man efter den her kolossale omvæltning i 2008 var i en situation, hvor man ikke fuldstændig kunne overholde de aftaler, som man lavede i juni måned året før, altså lang tid før man med sikkerhed kunne implementere de mange nye opgaver og få dem i fuld drift og få skabt overblik over, om der var sammenhæng mellem de penge, man havde fået, og det, som man ønskede.

Der havde man en afvigelse på driftssiden, som var på omkring en lille milliard kroner. Det har givet anledning til, at regeringen og dens støttepartier, Dansk Folkeparti og Ny Alliance, som jeg i parentes bemærket jo aldrig kan komme til at diskutere med om det her emne, fordi de aldrig nogen sinde er i Folketingssalen, har valgt at lave en pakke på lovgivningsområdet, der reelt er udtryk for den største indskrænkning af det kommunale selvstyre siden kommunalreformen i 1970. Det er uhyre sørgeligt set med vores øjne.

Vi synes, det er uhyre sørgeligt, at Venstre, som engang stod vagt om det nære samfund, og som faktisk hyldede muligheden for, at også lokale demokratiske, kan man sige, afvejninger kunne komme til udtryk i en kommunalbestyrelse, nu synes, at det er ligegyldigt, og at alting skal styres centralt fra.

Vi synes også, det er sørgeligt, at det gamle kommunale parti Det Konservative Folkeparti på samme måde skiber sig ind på den vogn.

Det er måske ikke så mærkeligt, at Dansk Folkeparti synes, at det skal være på den måde, for de har fundet ud af, at den måde, det er mest in-